

Sygn. akt IV P-upr 235/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska - Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2016 r. wO. (...)

na rozprawie sprawy z powództwa A. T.

przeciwko (...). w G.

o wynagrodzenie za pracę

I zasądza od pozwanego (...) w G. na rzecz powoda A. T. kwotę 9.248,10 (dziewięć tysięcy dwieście czterdzieści osiem 10/100) złotych tytułem wynagrodzenia za pracę za grudzień 2015 roku i styczeń 2016 roku wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 4624,05 zł od dnia 11 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- 4624,05 zł od dnia 11 lutego 2016 roku do dnia zapłaty,

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w O. (...)) kwotę 300 zł tytułem nieuiszczonej opłaty,

IV wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 5.235,08 złotych.

Sygn. akt IV P upr IV P 235/16

UZASADNIENIE

Powód A. T. w pozwie z dnia 09.06.2016r. wniósł o zasądzenie od pracodawcy (...) Sp. z o.o. w W. na jego rzecz kwoty 9.248,10 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiące grudzień 2015 r. i styczeń 2016 r. z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 4.624,05 zł od dnia 11.01.2016 r. do dnia zapłaty,

- 4.624,05 zł od dnia 11.02.2016 r. do dnia zapłaty, oraz zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że był zatrudniony od dnia 15 grudnia 1986r. w Zakładzie (...) w O.. Na skutek konsolidacji zakładów energetycznych, działających na terenie Polski, 1 stycznia 2005r. rozpoczął działalność koncern energetyczny (...) S.A z siedzibą w G. - obecnie (...) S.A. Powód był pracownikiem (...) S.A. Oddział w O. do dnia 30 kwietnia 2012r. Z dniem 1 maja 2012r. został przeniesiony na mocy art. 23¹ k.p. z tego zakładu do (...) Sp. z o. o. Następnie w dniu 24 marca 2014r. otrzymał informację od (...) Sp. z o.o., że nastąpiło jego przeniesienie w trybie art. 23¹ k.p. do innego pracodawcy, którym stała się w dniu 1 kwietnia 2014r. (...) Sp. z o.o. w W..

W dniu 20 października 2015 r. pozwany skierował powoda na okresowe badania lekarskie. Skierowanie dotyczyło pracy na wysokości powyżej 3 m, w różnych warunkach atmosferycznych, prowadzenie samochodu służbowego oraz pracy pod napięciem. W dniu 6 listopada 2015 r. wydane zostało orzeczenie lekarskie stwierdzające, że powód jest zdolny do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku z adnotacją co do prac na wysokości - do 2 m. Pozwany jednak odwołał się od tak określonego orzeczenia lekarskiego, wskutek czego wykonane zostało ponowne badanie. W dniu 1 grudnia 2015 r. w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w O. wydane zostało orzeczenie lekarskie stwierdzające, że powód jest niezdolny do wykonywania pracy na stanowisku pomocnik elektromontera - praca na wysokości powyżej 3m, prowadzenie samochodu służbowego, praca pod napięciem.

Z uwagi na powyższe, pozwany pracodawca nie dopuścił powoda do pracy na zajmowanym stanowisku oraz poinformował, że powód nie nabędzie prawa do wynagrodzenia za okres, w jakim nie będzie świadczył pracy na rzecz pracodawcy. Powód pomimo takiego stanowiska pozwanego, zgłosił swoją gotowość do wykonywania pracy. Dodatkowo wskazał, że nigdy u pozwanego nie wykonywał prac polegających na pracach na wysokości (tym bardziej powyżej 3m), jak również pod napięciem. Powód nie posiada takich uprawnień i nigdy ich nie posiadał. Nie prowadził również nigdy samochodu służbowego.

W warunkach, w jakich powód pracował to tej pory, tj. kopanie rowów, pomimo orzeczenia lekarskiego z dnia 1 grudnia 2015 r. - powód mógł pracować nadal. Nie jest to bowiem praca, związana z wysokościami, ani pod napięciem, ani tym bardziej związana z prowadzeniem samochodu służbowego.

W ocenie powoda, w odniesieniu do pracy nieobjętej przeciwwskazaniami w orzeczeniu lekarskim z dnia 1 grudnia 2015 r. pozostawał on w gotowości, co uprawnia go do otrzymania od pracodawcy wynagrodzenia, gdyż ryzyko niemożności powierzenia pracy obciąża pracodawcę.

W odpowiedzi na pozew pracodawca (...) Sp. z o.o. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, że powód zatrudniony jest na stanowisku pomocnika elektromontera i fakt niedopuszczenia go do pracy wynikał tylko i wyłącznie z orzeczenia lekarskiego z dnia 1 grudnia 2015r., z którego jednoznacznie wynika, iż powód jest niezdolny do pracy na zajmowanym przez niego stanowisku. Z uwagi na to orzeczenie, pracodawca w związku z obowiązującymi przepisami nie może dopuścić powoda do pracy, bowiem mógłby narazić się na odpowiedzialność cywilną i karną, w szczególności gdyby powód uległ wypadkowi przy pracy. Przyczyny niedopuszczenia powoda do pracy nie były zatem przyczynami, leżącymi po stronie pozwanego. Poza tym, powód zatrudniony na stanowisku pomocnika elektromontera wykonywał szereg różnych czynności, związanych z pracami przy budowie lub modernizacji sieci elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia, w tym czynności wykonywane na wysokości i pod napięciem.

Na rozprawie w dniu 01.12.2016r., z uwagi na zmianę firmy pozwanego z (...) sp. z o.o. w W. na (...) sp. z o.o. w G., strona powoda sprecyzowała oznaczenie pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. T. był zatrudniony od dnia 15 grudnia 1986r. w Zakładzie (...) w O..

(dowód: bezsporne)

Na skutek konsolidacji zakładów energetycznych, działających na terenie Polski, 1 stycznia 2005r. rozpoczął działalność koncern energetyczny (...) S.A z siedzibą w G. - obecnie (...) S.A.

Powód był pracownikiem (...) S.A. Oddział w O. do dnia 30 kwietnia 2012r. Z dniem 1 maja 2012r. został przeniesiony na mocy art. 23¹ k.p. z tego zakładu do (...) Sp. z o. o. Następnie w dniu 24 marca 2014r. powód otrzymał informację od (...) Sp. z o.o., że nastąpiło jego przeniesienie w trybie art. 23¹ k.p. do innego pracodawcy, którym stała się w dniu 1 kwietnia 2014r. (...) Sp. z o.o. w W..

(dowód: akta osobowe powoda: umowa o pracę k: 2 część B; porozumienie o zmianie warunków umowy o pracę k: 71, pismo k. 81)

Powód zatrudniony jest na stanowisku pomocnika elektryka. Na takie stanowisko został zakwalifikowany w (...) Sp. z o. o., jeszcze przed przejściem w trybie art. 23¹ k.p. przez (...) Sp. z o.o. Zgodnie z opisem stanowiska pracy wydanym przez (...) Sp. z o. o. powód realizował prace eksploatacyjne, remontowe, inwestycyjne oraz utrzymywał gotowość i na bieżąco reagował na zdarzenia awaryjne w zakresie urządzeń i aparatury rozdzielni WN, SN, instalacji sprężonego powietrza oraz transformatorów zgodnie z zaleceniami i wytycznymi, usuwał awarie w zakresie urządzeń i aparatury rozdzielni, realizował zadania w zakresie pomiarów parametrów jakości energii elektrycznej w odniesieniu do urządzeń i aparatury rozdzielni WN, SN, prowadził warsztat mechaniczny w zakresie remontów i napraw maszyn i urządzeń. Zgodnie z zaświadczeniem lekarskim nr (...) badań okresowo-kontrolnych na stanowisku pomocnika elektryka był zdolny do wykonywania pracy na tym stanowisku.

W E. Operator i jej poprzednikach prawnych powód pracował na stanowiskach monter samochodowy, mechanika-lakiernik, mechanika- ślusarz i mechanika samochodowego.

Powód w (...) Sp. z o.o. od momentu jego przejścia do tego zakładu pracy wykonywał prace fizyczne, polegające na kopaniu rowów. Nie otrzymał żadnego zakresu obowiązków ani opisu stanowiska pracy, z którego wynikałyby jego obowiązki, w tym inne niż te które dotychczas wykonywał.

(dowód: porozumienie o zmianie warunków umowy o pracę k: 71, zaświadczenie lekarskie z dnia 7.11.2012r. k: 73 część B akt osobowych; informacja o przejściu zakładu pracy z dnia 24.03.2014r. k: 81-82, dokumenty k. 2,9, 29, 49, 62, 72 część B akt osobowych; zeznania powoda k: 51-51v)

W dniu 20 października 2015 r. pozwany skierował powoda na okresowe badania lekarskie. Skierowanie dotyczyło pracy na stanowisku pomocnika elektryka - na wysokości powyżej 3 m, w różnych warunkach atmosferycznych, prowadzenie samochodu służbowego oraz pracy pod napięciem.

W dniu 6 listopada 2015 r. wydane zostało orzeczenie lekarskie stwierdzające, że powód jest zdolny do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku z adnotacją co do prac na wysokości - do 2 m.

Pozwany jednak odwołał się od tak określonego orzeczenia lekarskiego, wskutek czego wykonane zostało ponowne badanie. W dniu 1 grudnia 2015 r. w Wojewódzkim Ośrodku Medycyny Pracy w O. wydane zostało orzeczenie lekarskie stwierdzające, że powód jest niezdolny do wykonywania pracy na stanowisku pomocnik elektryka - praca na wysokości powyżej 3 m, prowadzenie samochodu służbowego, praca pod napięciem.

(dowód: skierowanie na badania lekarskie z dnia 20.10.2015 r. k: 9; orzeczenie lekarskie z dnia 06.11.15 r. k: 10; pismo z dnia 18.11.2015 r. k: 11; orzeczenie lekarskie z dnia 01.12.2015 r. k: 12)

Z uwagi na powyższe pozwany pracodawca poinformował powoda pismem z dnia 2.12.2015r., że nie dopuszcza go do pracy na zajmowanym stanowisku oraz poinformował, że powód nie nabędzie prawa do wynagrodzenia za okres, w jakim nie będzie świadczył pracy na rzecz pracodawcy.

Powód, pomimo takiego stanowiska pozwanego zgłosił swoją gotowość do wykonywania pracy. Zwrócił się również do (...) Sp. z o.o. o wydanie mu na piśmie karty stanowiskowej oraz zakresu jego obowiązków w firmie (...) Sp. z o.o. z racji tego, iż do tej pory nie otrzymał jako pracownik (...) Sp. z o.o. ww dokumentów. Powód wystosował pismo, w którym poinformował, że należy mu się wypłata wynagrodzenia na zasadzie art. 81 § 1 k.p. Wskazał, że dotychczas wykonywał pracę na stanowisku mechanika samochodowego, zaś od momentu przejścia zakładu pracy na (...) Sp. z o.o. w trybie art. 23¹ kp wykonywał czynności polegające na „kopaniu rowów”. Nigdy jego praca nie wiązała się z pracami na wysokości powyżej 3 m, prowadzeniu samochodu służbowego, ani pracą pod napięciem. Wniósł zatem o wypłatę na jego rzecz wynagrodzenia za pracę poczynawszy od dnia 2 grudnia 2015r. W odpowiedzi pozwany wskazał m.in., że przyczyny niedopuszczenia powoda do pracy nie są przyczynami dotyczącymi pracodawcy, w związku z czym wynagrodzenie mu się nie należy. Fakt niedopuszczenia bowiem powoda do pracy wynikał tylko i wyłącznie z orzeczenia lekarskiego z dnia 1 grudnia 2015r. z którego jednoznacznie wynika, iż powód jest niezdolny do pracy na zajmowanym przez niego stanowisku. Z uwagi na to orzeczenie, pracodawca z uwagi na obowiązujące przepisy nie może dopuścić powoda do pracy, bowiem mógłby narazić się na odpowiedzialność cywilną i karną w szczególności gdyby powód uległ wypadkowi przy pracy. Dodatkowo wskazał, że w zakres obowiązków osób zatrudnionych na stanowisku pomocnika elektromontera nie wchodzi jedynie czynności polegające na „kopaniu rowów”, lecz szereg różnego rodzaju czynności, związanych z pracami na budowie lub modernizacji sieci elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia, w tym w szczególności czynności wykonywane na wysokości, czynności wykonywane pod napięciem oraz prowadzenie samochodu służbowego.

Powód po tym, jak się dowiedział, że nie został dopuszczony do pracy, przychodził codziennie do pracy i przebywał tam, siedząc na korytarzu w siedzibie spółki - od godziny 7.00 do godz. 15.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 02.12.2015 r. k: 13; pismo powoda z dnia 03.12.2015 r. k: 15; pismo powoda z dnia 2.12.2015r. k: 18; pismo pozwanego z dnia 04.12.2015 r. k: 14; pismo powoda z dnia 14.12.2015 r. k: 16; pismo pozwanego z dnia 22.12.2015 r. k: 17; zeznania powoda k: 51-51v; zeznania świadka P. Ż. k: 50-50v, J. T. k. 49v-50)

Powód nigdy u pozwanego nie wykonywał prac, polegających na pracach na wysokości (tym bardziej powyżej 3m), jak również prac pod napięciem. Powód nie posiada takich uprawnień i nigdy ich nie posiadał. Powód nie prowadził również nigdy samochodu służbowego. Od momentu, gdy rozpoczął pracę dla (...) Sp. z o.o. – jego praca polegała głównie na kładzeniu kabli. Po wykonaniu ręcznie wykopu, kładzione były kable energetyczne, a następnie trzeba było wykopać rów zasypać, i doprowadzić teren do pierwotnego kształtu. Powód nie miał odpowiednich kwalifikacji do wykonywania innej pracy.

(dowód: zeznania świadka P. Ż. (2) k: 50-50v; zeznania powoda k: 51-51v)

Powód zgłosił się również do pracodawcy z prośbą o wydanie nowego skierowania na okresowe badania lekarskie, jednakże pozostała ona bez odpowiedzi. Zwrócił się także do pracodawcy z wnioskiem o wydanie karty stanowiskowej oraz zakresu obowiązków, których od momentu przejścia zakładu pracy w trybie art. 23¹ k.p. nigdy nie otrzymał, co również pozostało bez odpowiedzi. W pozwanej spółce nie były przedstawione zakresy obowiązków dla żadnego z pracowników, w tym dla powoda.

(dowód: pismo powoda z dnia 03.12.2015 r. k: 18; pismo powoda z dnia 02.12.2015 r. k: 18; zeznania świadka J. T. (2) k: 49v-50, zeznania powoda k: 51-51v)

Powód nie otrzymał wynagrodzenia za pracę za miesiąc grudzień 2015r. i styczeń 2016r., pomimo że zgłaszał gotowość do pracy.

(dowód: bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w całości zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, powód A. T. w (...) Sp. z o.o. od momentu jego przejścia do tego zakładu pracy wykonywał prace fizyczne, polegające na „kopaniu rowów”, układaniu kabli i porządkowaniu terenu po zakończeniu prac. Jak przyznał i potwierdził to również świadek P. Ż. (2) ich praca polegała na tym, że: po wykonaniu ręcznie wykopu, kładzione były kable energetyczne, a następnie trzeba było wykopać rów zasypać i doprowadzić teren do pierwotnego kształtu. Powód nigdy natomiast nie miał odpowiednich kwalifikacji do wykonywania innej pracy. Nigdy też u pozwanego nie wykonywał prac, polegających na pracach na wysokości (tym bardziej powyżej 3m), jak również prac pod napięciem. Powód nigdy nie posiadał uprawnień w zakresie pracy pod napięciem, ani też nie prowadził samochodu służbowego. Świadek J. T. (2) również potwierdziła, że pomocnik elektromontera był pracownikiem, który nie posiadał uprawnień do pracy pod napięciem i w związku z powyższym nie mógł być dopuszczony do pracy na słupach energetycznych. Zakres prac, które mógł wykonywać pomocnik elektromontera to były wykopy i to tylko, jeśli były pracami ręcznymi, bo do pracy na koparce trzeba było mieć odpowiednie uprawnienia.

Świadek P. Ż. (2) bezspornie przyznał, że ani powód ani on (zatrudniony na tożsamym stanowisku) nie wykonywali prac na jakichkolwiek wysokościach, ani prac pod napięciem, bowiem nie mieli uprawnień do wykonywania takich prac. Przyznał również, że nie otrzymali zakresu żadnych obowiązków ani na piśmie, ani ustnie od pracodawcy. Powód pomimo, iż po przejściu do spółki (...) zwracał się pisemnie o wręczenie mu zakresu obowiązków, to nie otrzymał takiego dokumentu.

W ocenie Sądu, mając powyższe na uwadze, powód doznał przeszkody w wykonywaniu pracy z przyczyn leżących po stronie pozwanego pracodawcy To właśnie pracodawca nie dopuścił powoda do świadczenia pracy. Przeszkoda w wykonywaniu pracy przez powoda istniała od dnia 1 grudnia 2015 r. (kiedy stwierdzono u niego przeciwwskazania zdrowotne do wykonywania pracy w określonych warunkach tj. na wysokościach powyżej 3 metrów, prowadzenie samochodu służbowego oraz praca pod napięciem). Natomiast przyczyna niedopuszczenia pracownika do wykonywania pracy dotyczyła pracodawcy (była niezawiniona przez pracownika), bowiem pracodawca ponosi szczególne ryzyko, związane z hipotetyczną utratą przez pracownika przymiotów koniecznych do wykonywania określonej pracy.

Podkreślić również należy, jak przyznała to świadek J. T. (dyrektor rejonu (...)) powód nie był dopuszczony do pracy, ponieważ nie przeszedł badań wysokościowych, lecz w jej ocenie nie były mu potrzebne takie wskazania jak ujęte w skierowaniu do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku tj. pomocnika elektromontera.

Istotnym również jest, że powód od samego początku (tj. od 1 grudnia 2015r.) dostatecznie wyrażał zamiar wykonywania pracy odpowiedniej do swych kwalifikacji i przeciwwskazań zdrowotnych, pozostając do dyspozycji pracodawcy. Jak wynika to zarówno z zeznań powoda, jak i świadka P. Ż. kiedy nie został dopuszczony do pracy, to: „przychodził codziennie do pracy normalnie rano jak wszyscy i oczekiwał do godz. 15 (...)”. Zachodziło bowiem podejrzenie, że jak sam opuści miejsce pracy, to zostanie zwolniony z pracy za opuszczenie miejsca pracy.

W sytuacji zatem, gdy powód oznajmił pozwanej spółce gotowość do wykonywania pracy, ale nie został do niej dopuszczony z powodu przeszkody leżącej po stronie pracodawcy, a zachował zdolność do wykonywania innej pracy niż przeciwwskazana w zaświadczeniu lekarskim, to roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy ma uzasadnienie w art. 80 i 81 k.p. Przeciwwskazania zdrowotne, wymienione w zaświadczeniu lekarskim z dnia 1 grudnia 2015r., które lekarz medycyny pracy wystawił po przeprowadzeniu profilaktycznych badań kontrolnych powoda, obejmowały "tylko" pracę "na wysokości powyżej 3 metrów, prowadzenie służbowego, praca pod napięciem". Powód natomiast takich czynności nigdy nie wykonywał na stanowisku pomocnika elektromontera. Tym samym lekarz wystawiający przedmiotowe zaświadczenie, nie uznał powoda za osobę w ogóle niezdolną do wykonywania pracy, i nie stwierdzono u niego niezdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy zarobkowej. Stan zdrowia powoda pozwalał mu zatem wykonywać taką pracę jak do tej pory faktycznie wykonywał, a powód wyrażał gotowość świadczenia takiej pracy. Nie otrzymał on przecież zakresu obowiązków do wykonywania innej pracy, a

zatem pozostawał w gotowości do dotychczasowych obowiązków, co uprawnia go do otrzymania od pracodawcy wynagrodzenia za pracę w spornym okresie. Powód pozostawał w obiektywnej gotowości do wykonywania na rzecz pozwanej spółki pracy o innym charakterze niż przeciwwskazana w orzeczeniu lekarskim. Przejawiał on też zamiar jej podjęcia o czym pracodawca wiedział, ponieważ codziennie powód stawał się w siedzicie spółki. Skoro takiej pracy (innej niż przeciwwskazana) powodowi nie powierzono, to przysługuje mu wynagrodzenie zgodne z umową o pracę ponieważ doznał przeszkód w wykonywaniu pracy z przyczyn leżących po stronie pracodawcy. Na tym właśnie (między innymi) polega ponoszenie przez pracodawcę ryzyka gospodarczego i osobowego (socjalnego) jako swoista cecha stosunku pracy. (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2014 r. I PK 150/13).

Należy w tym miejscu zwrócić również uwagę na zeznania świadka J. T., która zeznała, że powód nie był dopuszczony do pracy, ponieważ nie przeszedł badań wysokościowych (co jednak w jej ocenie nie było mu potrzebne do wykonywania pracy). Co istotne, świadek przyznała, że skierowanie na badania okresowe dla powoda było wystawione celowo „aby zwolnić pracownika”. Tezę tą uzasadniła tym, że jako dyrektor miała narzucone, „aby zwolnić jak najwięcej osób (...)”. Przyznała, że: „mieliśmy zobowiązania odnośnie cięcia kosztów (...)”. Poza tym zauważyć należy, że w odniesieniu do świadka P. Ż., który był zatrudniony na tożsamym jak powód stanowisku tj. pomocnika elektromontera, skierowanie na badanie lekarskie sformułowane było inaczej, bowiem praca na tym stanowisku określona została jako praca na wysokości do 3 m. Z racji tego, że obaj wykonywali faktycznie taką samą pracę, nie sposób uznać, by powód miał faktycznie świadczyć pracę na wysokościach ponad 3 metrów.

Reasumując, na gruncie niniejszej sprawy, chociaż powód w spornym okresie od grudnia 2015r. do stycznia 2016r. faktycznie nie wykonywał pracy na rzecz pozwanego pracodawcy, to należy mu się wynagrodzenie na podstawie art. 81 § 1 k.p. Przepis ten stanowi, że pracownikowi za czas niewykonywania pracy, jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, przysługuje wynagrodzenie wynikające z jego osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną.

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego - pracownik zwolniony przez pracodawcę z obowiązku świadczenia pracy doznaje przeszkód w jej wykonywaniu z przyczyn dotyczących pracodawcy (art. 81 § 1 k.p.) i z tego tytułu przysługuje mu wynagrodzenie w wysokości określonej w tym przepisie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2005 r. I PK 260/04).

Wobec powyższego, Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 9.248,10 zł tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiące grudzień 2015 r. i styczeń 2016 r. z ustawowymi odsetkami liczoną od kwot:

- 4.624,05 zł od dnia 11.01.2016 r. do dnia zapłaty,
- 4.624,05 zł od dnia 11.02.2016 r. do dnia zapłaty (pkt I wyroku).

Na podstawie art. 98 kpc w związku z § 2 ust. 4) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie - zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt II wyroku).

W oparciu o przepis art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 zł tytułem nieuiszczonej opłaty (pkt III wyroku).

W punkcie IV wyroku orzeczono o rygorze natychmiastowej wykonalności w oparciu o art. 477² § 1 kpc.